

steren omtaler. Og det, jeg henviste til, var jo, at hvis der var en fejl i konstruktionen, kunne man gøre det, at man trak stikket ud, så systemet ikke kunne starte af sig selv. Og det ville være en rimelig simpel løsning, indtil man havde fået klarlagt det andet.

Jeg står også her med lister, som jeg ved at det pågældende firma har sendt ind, med en tidsplan. Og jeg synes simpelt hen, at man, hvis man ikke vil obstruere firmaets arbejde og sørge for, at et firma går ned på det her, skulle tage det, der ligger, til efterretning. Hvad jeg kan se ud af det, er, at det er en fuldstændig tidsplan for, hvordan man kan lave en opdatering af de systemer, der er ude hos brugerne, af de systemer, der står på hjælpemiddelcentralerne, af dem, der står hos kommunerne, og af de ting, der ikke er i brug. Der ligger en fuldstændig tidsplan for, hvornår man igen vil kunne bruge det. Og derfor synes jeg, at indenrigs- og sundhedsministeren må sige til Lægemedelstyrelsen, at det her system skal i brug igen, for det er meget hårdt savnet af brugerne og af dem, jeg omtalte før.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke nogen, der har en interesse i at obstruere noget som helst. Vi har jo en interesse i at have en høj grad af sikkerhed med hensyn til de hjælpemidler, der anvendes. Og så har vi også en interesse i, at der sker noget innovation, at der kommer nogle nye produkter. Og hr. Bjarne Lausten har på glimrende vis fortalt om det her produkts velsignelser, altså om alle de gode sider ved produktet. Men jeg synes ikke, der er nogen grund til at anfægte Lægemedelstyrelsens håndtering af den her sag historisk.

Der sker det konkrete, at der i juli 2005 indberettes en hændelse om en beboer på plejehjemmet Højgården i Farsø, som er død som følge af, at et VENDLET-system er startet af sig selv. Og i løbet af den efterfølgende vinter og foråret 2006 modtager Lægemedelstyrelsen flere indberetninger om utilsigtede hændelser, hvorimod man ikke modtager oplysninger om den med producenten aftalte sikkerhedsopdatering. Det er sådan set baggrunden for, at Lægemedelstyrelsen på et tidspunkt træffer en beslutning, nemlig at det her skal tages af markedet.

Så kommer sagen ind i ministeriet. Ministeriet har omgjort den her beslutning, og sagsbehandlingen foregår nu i ministeriet, fordi ministeriets omgørelse af Lægemedelstyrelsens beslutning hviler på nogle forudsætninger, der

skal indfries. Det er der, så vidt jeg er orienteret, en dialog om, og den melding, jeg har med i dag, er, at det falder på plads i løbet af ganske få uger.

Bjarne Lausten (S):

Jamen jeg takker for, at der er en vilje. Hvor der er en vilje, er der også en vej.

Vi har jo med over 2.000 brugere at gøre, der bliver generet i deres dagligdag af det her, og ministeren nævner et dødsfald. Det er aldrig nogen sinde bevist, at det er VENDLET-systemet, der er skyld i det dødsfald. Det er jo klart, at den teknologiske landvinding gør, at man kan få bedre og bedre systemer, men det kræver også, at der bliver tid til at udvikle dem.

Det, der er problemet i det her, er, at ministeren og Lægemedelstyrelsen har taget mere hensyn til en eventuel sag end til de godt og vel 2.000 brugere, der er i systemet hver eneste dag, og som har brug for at blive vendt, jeg havde nær sagt hundredvis af gange i døgnet. Hvis det ikke kan lade sig gøre, er det til stor gene for dem.

Kl. 13.10

Når det aldrig har været bevist, kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man har erkendt, at den gene, man påfører de over 2.000 mennesker hver eneste dag, plus alle hjælpelperne, er større end den eventuelle risiko ved, at man bare kunne trække stikket ud. Jeg forstår ikke koblingen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes nu, det er meget fornuftigt, at Lægemedelstyrelsen forvalter den lovgivning, Folketinget har lavet. Jeg ville mene, det var mere berettiget at møde mig med kritik her i salen, hvis Lægemedelstyrelsen ikke havde forholdt sig til de indberetninger, der kom i juni 2005, fulgt op af andre indrapporteringer om utilsigtede hændelser, hvorefter virksomheden bliver stillet over for en forventning om, at den nu vil komme på plads med en sikkerhedsopdatering.

Det anmoder styrelsen om i breve af 21. april 2006 og 1. maj 2006, og da der ikke rigtig er udvikling i sagen, træffer styrelsen så en beslutning den 14. juni. Den påklages til ministeriet, og ministeriet sagsbehandler den. Det er baggrunden for, at ministeriet den 28. september omgør Lægemedelstyrelsens beslutning, men på nogle vilkår, som skal indfries.

Man kan sige, at virksomheden i øjeblikket har en bevisbyrde, der skal løftes. Det er den i